

N 19/954.

STORA UTSKOTTETS betänkande N 19/1954 med anledning av landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående fiske i landskapet Åland. (N 13/1954).

Landstinget, som i ärendet fått mottaga lag- och ekonomiutskottets betänkande N 6/1954, har däröver inbegärt stora utskottets utlåtande.

Vid behandlingen av ifrågavarande ärende har stora utskottet i huvudsak omfattat lag- och ekonomiutskottets betänkande och lagförslag, men har dock beträffande nedannämnda paragrafer velat göra följande ändringsförslag:

§ 3 mom. 3. I detta moment nämnda vattendjupet föreslås ändrat från över "10 meter djupt" till "över 8 meter djupt". Detta ändringsförslag avgjordes efter omröstning.

§ 17 mom. 1, p. 2. Beträffande tätheten av här nämnda fiskredskap beslöts efter omröstning för fångst av strömming 14 millimeter eller 43 varv i stället för av lag- och ekonomiutskottet föreslagna 12 millimeter eller 50 varv på 60 cm sträckt garn.

§ 25. Stora utskottet anser att ett sålydande tredje moment skall tillfogas: "Inplantering av fiskslag, som ej tidigare finnes i en sjö, bör få ske, endast efter tillstånd av landskapsstyrelsen."

På grund av vad ovan framhållits får stora utskottet värdsamt föreslå

att landstinget ville godkänna följande lagförslag:

L a n d s k a p s l a g
om fiske i landskapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 kap.

Fiskerätten.

1 §.

Fiskerätten å vattenområde tillkommer med nedannämnda undantag, områdets ägare.

2 §.

Envar av landets innebyggare har rätt att idka allt slags fiske i saltsjön utom byarågång. Person med åländsk hembygdsrätt tillkommer rätt till fiske inom landskapet vid de hafsstränder samt skär och holmar, som tillhöra landskapet och icke lyda under enskild lägenhet eller av någon på särskilda villkor innehavas. Ovannämnd rätt gäller dock

icke i sådant fall, att visst fiskeställe är eller varder undantaget.

3 §.

Envar inom landskapet bosatt person är berättigad att idka mete samt, därest han har åländsk hembygdsrätt, fångst av strömming och vassbuk med skötar, förutom med krokskötar, i alla inom landskapet befintliga vattenområden, dock ej i frednings- eller fiskodlingsområde eller särskild för fiskens gång från ett vatten till ett annat anlagd fiskväg, eller inom 100 meter från dess in- och utlopp. Mete må likväl ej ske så nära annans bebodda strand, bad- eller annan liknande plats, att ägaren eller innehavaren åsamkas olägenhet.

Envar inom byn bosatt person med åländsk hembygdsrätt är berättigad att idka fångst av strömming med krokskötar på sätt, som föreskrives av fiskelag eller fiskevårdssammanslutning.

I vatten, som vid normalt vattenstånd är över 8 meter djupt och mer än 100 meter avlägset från ö eller holme av minst 30 meters längd, får envar inom byn bosatt person med åländsk hembygdsrätt bedriva fångst av sik och flundra med nät samt torsk.

Vid behov må genom landskapsförordning bestämmas, om visst fångst-sätt skall anses som mete.

Ej må fiske, varom i 1, 2 och 3 mom. stadgas, så bedrivs, att fisket på fiskevattnets ägare eller arrendator tillhöriga not- eller storryssjeställen, som av dem sedvanligen begagnas, därigenom hindras eller störes.

Vad ovan i denna paragraf är sagt gäller såväl skiftade som samfäll-da fiskevatten.

Där särskilda skal det påkalla, äger landskapsstyrelsen rätt att inom visst område och för viss tid inskränka eller helt förbjuda i 1, 2 och 3 mom angivet fiske.

4 §.

Genom urminnes hävd eller på annan grund lagligen förvärvad enskild rätt till fiskeställe eller fiske inom annan bys rågång eller utom byarågång förblir i kraft. Dock vare urminnes hävd med avseende å fiskeställe fortfarande gällande allenast, där platsen är till sina gränser fullt bestämd.

Har ej rättighet till fiskeställe eller fiske inom annan by till-lydande vatten vid uppgåendet av dess omkrets rå godkänts, skall talan därom anhängiggöras vid vederbörlig underrätt senast inom tre år från det rågången vunnit laga kraft.

5 §.

Där angående fiskerätt genom dom eller eljest i laga ordning annorledes föreskrivits än ovan sagts, skall sådan föreskrift fortfarande lända till efterrättelse.

6 §.

Har någon rätt till fiske i annan tillhörigt fiskevatten, är fiskevattnets ägare berättigad att lösa rättigheten efter dess fulla värde. Kan värdet ej annorlunda fastställas, anses det motsvara tjugu gånger den årliga nettoavkastning, som fisket givit i medeltal under de tre senaste åren. Vid beräkningen av nettoavkastningen bör icke blott utgifterna för själva fiskandet beaktas, utan även penningvärdet av arbetet för fiskens beredning för avsalu samt kostnaden för transport och försäljning.

Uppstår tvist om värdet, skola, innan målet avgöres, syn och uppskattning verkställas av godmän, som rätten utsett.

Sådan lösningsrätt, som nämnes i 1 mom., skall ej tillämpas beträffande fiskerätt, som tillhör fisketorp bildat enligt rikslagen av den 18 januari 1924 (16/24).

7 §.

Då fiskerätt, som ej kan anses inskränka sig till husbehovsfiske, utgives på arrende, skall för högst 25 år skriftligt arrendeaftal uppgöras och bevittnas. Muntligt avtal, om vilket tvist uppstår, skall underställas rätten, som äger fastställa avtalets giltighetstid och övriga villkor efter vad utredningen förebragt. Ett sålunda fastställt arrendeaftal äger samma giltighet som lagligen uppgjort arrendeaftal.

Vid förnyad utarrendering av vattenområde, beträffande vilket ingåtts i 1 mom. nämnt avtal, äger arrendatorn varje gång företrädesrätt i förhållande till varje annan arrendesökande.

Där förhållandena så andrats, att arrendator eller arrendegivare har grundad orsak till missnöje med arrendevillkoren, är han berättigad att draga saken under rättens prövning, och äger rätten bestämma skäliga arrendevillkor.

Arrendeaftal, som avses i 1 mom., är bindande även gentemot ny ägare av vattenområdet, ifall arrendekontraktet icke innehåller annan stipulation.

Ägare av vattenområde kan häva arrendeaftalet rörande fiskerätt eller avstå från att förnya detsamma, om arrendatorn underlåter att erlägga arrendeavgiften eller på annat sätt försummar sina skyldigheter, eller ock missbrukar sin fiskerätt och därigenom äventyrar fiskbeståndet.

8 §.

Innehavare av fiskerätt och hans medhjälpare äga rätt att, där det får fångstredskapens utsättande, vittjande och upptagande är av nöden, betrada annan tillhörig strand, dock ej tomt, trädgård eller badställe, samt att till torkning upplägga sina redskap på strand, som ej hör till nyss nämnt område eller upplagsplats, park eller odlade ägor. Har strandägare anvisat lämpligt ställe för berörda ändamål, må annan plats ej därtill begagnas.

För skada, som uppkommer vid nyttjandet av annans område enligt 1 mom., tillkommer strandägaren full ersättning.

Strandägaren är även skyldig att mot ersättning anvisa väg över sin mark till fiskevattnet åt innehavaren av fiskerätt, där denne ej eljest kan komma till detsamma, samt vid behov upplåta åt honom plats för båt eller båtbrygga.

9 §.

Yrkesfiskare, som åtnjuter åländsk hembygdsrätt, är berättigad att på landskapet tillhöriga stränder, holmar och skär, som ej tillagts enskild lägenhet eller reserverats för särskilt ändamål, i mån av utrymme få mark åt sig avgiftsfritt upplåten för uppförande av sådana fiskestugor, bodar, beredningshus och torkställningar samt båtbrygga, som för fiskets bedrivande erfordras.

Landskapsstyrelsen äger att för ändamålet anvisa nödiga områden.

Stå i 1 mom. nämnda områden icke till förfogande, är person, som yrkesmässigt bedriver fiske, berättigad att på annan tillhöriga utöar i saltsjön uppföra fiskestuga, tork- och förvaringsrum för fiskebragder, lagerrum för fångsten samt för landning nödig brygga, där sådant är nödvändigt för hans fiskeverksamhet.

Strandägaren äger anvisa för ändamålet lämplig plats och tillkommer honom rätt till full ersättning efter uppskattning för sagda nyttjande av hans fastighet.

10 §.

Den som utom bys vattenområde i saltsjön upprensar nytt eller ett under minst fem nästföregående år obegagnat notvarp, som blivit oanvändbart, skall av landskapsstyrelsen på ansökan beviljas rätt att där ensam bedriva fiske med not under högst tio år eller, där upprensningskostnaderna varit synnerligen stora, högst tjugo år.

11 §.

Vilja flere nyttja samma notvarp eller annat fiskeställe utom byarågång och kunna de ej samtidigt fiska därstädes, äga de göra det i den ordning de till platsen ankommit, dock med iakttagande av att notdrag-

-5-

ning av envar i dess tur får bedrivas endast under ett dygn. Ej må en i ordningen onödigt uppehålla de följande.

12 §.

Notlag, som, för att försätta notvarp utom byarågång i för vinterfiske användbart skick, utfört även annat arbete än upphuggning av varkar, är berättigat att därför erhålla skälig ersättning av övriga, som nyttja varpet.

13 §.

Fiske skall så bedrivas, att annans fiskande ej vållas förfång eller skada genom att fiskredskap utsättes otillbörligt nära annans tidigare utsatta redskap, och så, att fisken ej utestänges från fredat område eller hindras i sin gång i rinnande vatten.

14 §.

I strömmar, kanaler och sådana sund, kallade ledsund, som utgöra enda eller huvudsakliga inloppet till innanför liggande vattenområde, skall den, enligt 1 § i lagen om vattenrätt, i dylika vatten löpande kungsådran hållas som fiskled liksom ock dess dubbla bredd så långt ut i vattnet utanför kungsådrans mynning, att fiskens vandring ej hindras, dock på en sträcka av minst 100 meter. Genom lokal fiskeristadga eller genom förordning av landskapsstyrelsen kan fiskled förläggas även annorstädes än där vattnet är djupast, eller i sund, där kungsådra ej löper, om detta är till fördel för fiskens vandring.

Fiskled skall städse hållas fri från alla slag av stående redskap utom långrev och annat krokredskap, och får i övrigt endast mete och fiske med håv där förekomma. Då särskilda skäl föreligga, kan landskapsstyrelsen dock bevilja tillstånd till fiskleds stängande med visst redskap. - Med stående redskap avses sådant fiskredskap, som under tiden för fisket befinner sig på samma ställe.

I kanaler och diken, som särskilt anlagts för fiskens gång - fiskvägar - samt i kungsådra med mindre bredd än 20 meter är allt fiske förbjudet, om ej landskapsstyrelsen av särskilda skäl givit tillstånd därtill. Samma förbud gäller även inom en radie av 100 meter från in- och utloppet av sådan fiskeväg.

I sund, backar och diken, där, enligt lagen om vattenrätt, kungsådra ej finnes, men vardefull fisk såsom braxen och gädda i nämnvärd grad uppstiger till lek, skall minst en tredjedel av bredden, där vattnet är djupast, lämnas fri för fiskens gång.

I vik, långsträckt fjärd eller sund, där kungsådra ej finnes, men

fiskens gång till annans fiskevatten kan i väsentlig grad hindras av bottenfast fiskeredskap, får sådant redskap ej utsträckas längre från stranden än till en tredjedel av vattnets bredd vid normalt vattenstånd. - Med bottenfast redskap avses i denna landskapslag sådana redskap som ryssjor och katsor, vilka äro förankrade i botten.

Insjö, som endast genom bäck står i förbindelse med annat vatten, kan med landskapsstyrelsens tillstånd avstängas för visst fiske i fiskevårdande syfte, om ej under- eller överbyggare därigenom tillskynas nämnvärdskada. Det samma skall gälla i fråga om avstängning av bäck eller del därav. Genom avstängningen åstadkommen skada skall på anfordran ersättas.

2 kap.

Tillåtna och förbjudna fiskeredskap och fiskesatt.

15 §.

Vid fiske får ej användas:

- 1) sprängämnen, skjutvapen, giftiga eller bedövande ämnen eller elektrisk ström;
- 2) fisken enbart utifrån sårande redskap som ljuster, om ej landskapsstyrelsen för visst vattenområde och viss tid beviljat tillstånd hartill;
- 3) helt eller delvis av väv förfärdigat redskap eller tätare garnredskap än vad i följande paragrafer anges;
- 4) ryssja, katsa eller annat liknande stående instängningsredskap, som med undantag av landarmen, till någon del är högre än en och en halv meter; tillstånd att för särskilt fiske få använda högre redskap av här nämnd typ kan beviljas av landskapsstyrelsen, om synnerliga skäl föreligga;
- 5) sådana föremål eller anordningar på botten, i vattnet eller ovan om detsamma, vilkas ändamål är att skrämma fisken i fångstredskapen, med i 16 § nämnt undantag; samt
- 6) öppen eld eller annan ljuskälla för att locka fisken.

16 §.

Pulsning vid fiske med nät eller not är tillåten från och med den 1 juli till och med den 15 april.

17 §.

I redskap av garn skall minsta avståndet mellan knutarna, beräknat från dessas mittpunkt och då redskapet är vått och garnet utsträckt men ej spant, i medeltal utgöra:

- 1) för fångst av nors och vassbuk 10 millimeter eller 60 varv på

60 centimeter sträckt garn,

2) för fångst av strömming 14 millimeter eller 43 varv på 60 centimeter sträckt garn,

3) för fångst av lax och laxöring 55 millimeter eller 11 varv på 60 centimeter sträckt garn, samt

4) för fångst av annan fisk 37 millimeter eller 16 varv på 60 centimeter sträckt garn.

I ryssja, som är högre än en meter, skall sagda avstånd vara 40 millimeter eller 15 varv på 60 centimeter sträckt garn.

Bestämmelserna i 1 mom. avse ej ålryssja, häv- eller garnredskap, som uteslutande användes för fångst av agnfisk, gärs eller spigg. Nät, som brukas för sådant ändamål får dock ej ha större höjd än 125 centimeter.

Skall strömming eller vassbuk hållas levande i not minst ett dygn är det tillåtet, att utbyta kilen mot en sådan i vilken avståndet mellan knutarna ej understiger 8 millimeter.

I fjällfiskryssja, som är avsedd för fångst av braxen och som har större höjd än en och en halv meter och för vars användning erfordras tillstånd av landskapsstyrelsen, skall minsta avståndet mellan knutarna i fiskhuset vara 75 millimeter eller 8 varv på 60 centimeter sträckt garn utom på en sträcka av 120 centimeter från dettas fäste vid den övriga delen av ryssjan.

Redskap av garn skall vara så telnat eller bandat, att maskorna däri hållas så öppna som möjligt.

18 §.

I katsa, mjarde eller annat fångstredskap av spjälar, vidjor eller annat likartat material skall springornas bredd ej understiga 25 millimeter och avståndet mellan bindningarna ej 150 millimeter.

Mjarde av större täthet får dock användas för fångst av nejonögon, ål och kräfta.

Ovan vattenytan skall öppningen på ingången i katsa och ryssja städse hållas slutet.

19 §.

Fångstredskap av metalltrådsnät få ej hava mindre än en och en halv tums maskor, d.v.s. att avståndet mellan knutarnas mittpunkt mätt längs maskstolpen ej får understiga 38 millimeter. Maskorna få ej heller formas så, att de i någon riktning hava mindre genomskärning än 35 millimeter.

Den i föregående mom. nämnda minsta maskstorleken gäller dock ej för mörtstuga och andra dylika enbart för fångst av agnfisk avsedda redskap med en största höjd av 60 centimeter.

Inskränkning i användningen av eljest tillåtna fångstredskap och fiske sätt.

20 §.

Under islossningen och därefter till och med den 30 juni är notdragning och fiske med annat rörligt garnredskap än håv förbjudet. Detta förbud gäller dock ej strömmingsfiske med not i för andamålet utmärkt notvarp samt drivgarnsfiske och fiske med trål i öppna havet eller öppen havsrijd.

21 §.

Redskap, som är avsett för fångst av nors eller strömming, får ej utsättas på sådant ställe eller sådan tid, att jämväl annan fisk fångas i nämnvärd grad med redskapet.

22 §.

Under den tid, få visst fiskslag eller kräfta är fredat, får ej redskap särskilt ägnat för fångst av sådant fiskslag eller kräfta hållas utsatt i fiskevatten.

3 kap.

Fiskfredning och minimått.

23 §.

All fångst av gös är förbjuden från och med den 16 maj till och med den 20 juni.

Utan tillstånd av landskapsstyrelsen är det förbjudet att forsla, för försäljning uppbevara, sälja, köpa eller mot betalning servera gädda från och med den 20 april till och med den 15 juni. Landskapsstyrelsen kan dock, om skäl föreligger, avkorta tiden för detta förbud.

På ort där ej inom 2 år efter denna landskapslags ikraftträdande av landskapsstyrelsen godkända lokala skyddsåtgärder för lekbraxen vidtagits, kan landskapsstyrelsen förbjuda fångst av braxen under tiden från och med den 25 maj till och med den 25 juni.

24 §.

Krättan är fredad och fångst av densamma förbjuden från och med den 1 november till och med den 20 juli.

25 §.

Utplanteras, på åtgärd av fiskevattnets innehavare eller med hans tillstånd, värdefullt fiskslag eller kräfta i vatten, där sådana ej förekomma eller äro stadda i tillbakagång, får under det första ut-

planteringsåret och de sex följande kalenderåren fångst ej ske av ifrågavarande fiskslag eller kräpta.

Om förbudet skall fiskevattnets innehavare kungöra på kommunens anslagstavla eller genom annons i ortstidningen och årligen förnya kungörelsen så länge förbudet galler.

Inplantering av fiskslag, som ej tidigare finnes i insjö, bör få ske endast efter tillstånd av landskapsstyrelsen.

26 §.

Fisk eller kräpta, som under dessas fredningstid erhålles levande och i oskadat skick i samband med annan fångst, skall omedelbart åter utsläppas i vattnet.

Fredningsområden.

27 §.

För fiskstammens skyddande skall till fredningsområden avskiljas ställen, där de värdefullaste fiskslagen i det berörda enligt naturförhållandena avgränsade fiskevattnet förrätta sin lek eller eljest i hög grad uppehålla sig eller begagna som vandringsväg, samt därjämte så stor del av det till sagda ställe gränsande vattenområdet, att fiskens gång till och från fredningsområdet ej hindras.

Fredningsområde får ej innesluta far- eller flottled och så vitt möjligt ej utstakas nära sådan led eller så, att det omfattar stranden av upplagsplats, sandtäkt eller annat rör liknande ändamål nyttjat land- eller vattenområde.

Om utläggning av fredningsområde, där fiskevattnet är skiftat, besluta vattenägarna genom samfällad överenskommelse eller envar för sitt områdes vidkommande och, där fiskevattnet är oskiftat, fiskelaget eller fiskevårdssammanslutningen.

Landskapet, fiskelag och fiskevårdssammanslutning äga rätt att vid behov, på sätt om expropriation av fast egendom för allmänt behov är stadgat, inlösa visst område till fredningsområde.

Angående utbrytning av fredningsområde vid skifte av vattenområde är särskilt stadgat. Vid sådan utbrytning skall till fredningsområde av varje fiskevattens areal avskiljas högst en tiondedel, så vitt möjligt i ett enhetligt område på sådana ställen, som i 1 mom. nämnas. För fiskevatten, som gränsa till varandra, skall bildas ett gemensamt fredningsområde, om ägarna av fiskevattnet därom överenskomma, och skall härvid till fredningsområde avskiljas högst en femtondedel av fiskevattnens sammanlagda areal.

28 §.

Där fredningsområde bildas genom expropriation eller vid skirte av vattenområde, skall landskapsstyrelsen fastställa, under vilken tid och på vilket sätt riske inom fredningsområdet skall vara förbjudet eller begränsat, och må landskapsstyrelsen, då iörhållandena undergått förändring, fastställa nya föreskrifter beträffande fisket inom fredningsområdet. I fall, varom i 27 § 3 mom. säges, lände träffad överenskommelse eller fiskelagets eller fiskevårdssammanslutningens beslut till efterrättelse.

29 §.

Inom fredningsområde, som tillkommit på sätt i 27 § 4 och 5 mom. stadgas, må ej sten, lera, sand, malm eller annat dylikt tagas eller flottnings bedrivs eller under den för området fastställda fredningstiden färd med båt eller annan farkost ske, där tillräcklig flott- och farled eljest finnes, ej heller annat, varigenom fisken kan störas, förehas. Dock vare tillåtet att barga sjöfoder efter den 5 juli.

Inom fredningsområde, som tillkommit på annat sätt, må landskapsstyrelsen på ansökan till efterrättelse påbjuda i 1 mom. nämnda inskränkningar.

30 §.

Fredningsområdes gränser skall angivas med tydliga märken, och bör karta eller planteckning med utsatt skala uppgöras över detsamma och inlämnas till landskapsstyrelsen inom 30 dagar efter det fredningsområdet blivit utstakat och utmärkt.

Utmärkning och kartläggning av fredningsområde, som avses i 27 § 4 mom. skall verkställas av utsedd lantmäteringeniör, som vid behov äger ålägga fiskelag eller annan ägare av fiskevattnet att genom märken även i vattnet göra fredningsområdets gränser tydliga. Annat fredningsområde får utmärkas av fiskevattnets ägare eller av honom utsedd person.

Om sökande av ändring i utstakning och kartläggning av sådant fredningsområde, som nämnes i 27 § 4 mom. skall gälla, vad stadgat är om ändringsansökan i rågångsförrättning. Om fredningsområde skall göras anteckning i jordregistret.

Minimimått för fisk och kräfta.

31 §.

Fångst av fisk, som icke fyller nedannämnda mått från käkspetsen till stjärtfenans mellersta strålar, är förbjuden:

havslax och havslaxöring 50 centimeter;

gädda	38 centimeter;	
gös och braxen	35	" samt
sik och id	30	"

Likasa är det förbjudet att fånga kräfta, som ej mäter 10 centimeter från panntaggens spets till bakre kanten av den utslagna stjärtens mellersta flik.

32 §.

I fångstredskap erhållen levande och oskadad undermålig fisk eller kräfta skall omedelbart åter utsläppas i vattnet.

Övriga bestämmelser.

33 §.

Efter slutfört fiske skall pålar, störar och annat, som därvid nyttjats och ej hör till fast fiskredskap, ofördröjligen borttagas från vattnet.

34 §.

Tiloppskanal eller vattenledning till vattenverk skall vara försedd med galler eller annan anordning, som hindrar fisk från att komma in i vattenverket. Är sådant galler gjort av stavar, får avståndet mellan dessa ej överstiga 25 millimeter, om ej landskapsstyrelsen tillåtit användning av glesare galler.

Vid islossning eller issörjebildning kan dock här ovan nämnd anordning hållas upparagen.

35 §.

Uppiöres fördämning eller annat byggnadsverk i vattendrag, får ej vattenståndet utan synnerligt behov så andras eller i övrigt så begås, att fiskbeståndet i vattendraget ödelägges eller åsamkas bestående skada.

36 §.

Angående förbud för förorenande av och annan dylik skadegörelse i fiskevatten är särskilt stadgat.

37 §.

För vattenområde, som bildar en naturlig helhet, eller viss del därav, kan genom landskapsförordning lokal fiskeristadga utfardas av landskapsstyrelsen.

I sådan stadga få bestämmelser antagas, som avvika från det som i detta kapitel föreskrivits rörande fångstredskap, deras användning, fredningstider, minimimått och övriga fiskevården befrämjande föreskrifter.

38 §.

Beräknas sådant vara nödvändigt för fisk- eller kräftbeståndets bevarande, äger landskapsstyrelsen rätt att för visst vattenområde eller del därav under viss tid:

- 1) förbjuda eller begränsa användningen av eljest tillåtet fiskredskap;
- 2) förordna, att i 17 § nämnda fångstredskap skola vara glesare än vad i sagda lagrum stadgas;
- 3) förlänga i 23 § nämnda fredningstiderna eller utsätta fredningstid för fisk, som ej är fredad eller ock inskränka eller helt förbjuda visst riske eller kräftfångst, samt
- 4) fastställa större minimimått för fiskslag, nämnda i 31 § eller sådant mått för fisk, som tidigare ej skyddats av minimimått.

39 §.

Om synnerliga skäl föreligga, äger landskapsstyrelsen rätt att för visst vattenområde eller del därav under viss tid eller tillsvidare och vid behov på särskilda villkor meddela tillstånd;

- 1) att använda eljest förbjudet fångstredskap eller fångstsätt;
- 2) att under fredningstid fånga fredade fiskslag eller kräftor; samt
- 3) att fånga fisk eller kräftor, som ej tylla stadgade minimimått.

40 §.

För utplantering eller annan fiskodling samt för vetenskaplig undersökning eller annat sakligt grundat ändamål äger landskapsstyrelsen befogenhet att på sätt och villkor, som den bestämmer, och efter överenskommelse med vattenägaren meddela rätt till fångst av fisk eller kräftor i visst fiskevatten eller del därav under fredningstid, i fiskled och fredningsområde, med förbjudet redskap eller i undermåliga exemplar. Här nämnd rätt må icke på annan överföras.

4 kap.

Fiskerättens utövande och vården av fiskevatten.

Allmant stadgande.

41 §.

Innehavare av fiskerätt är pliktig att så ordna vården av sitt fiskevatten och sitt fiske, att fisk och kräftstammens fortbestånd tryggas

Bedriver innehavare av fiskerätt fiske eller kräftfångst på sätt, som äventyrar fisk- eller kräftstammens fortbestånd, eller tillåter fiskelag användning av fångstredskap i alltför stort antal i samfällt fiskevatten, kan landskapsstyrelsen förbjuda innehavare av fiskerätt att tillsluta, under högst tre år, använda sig av sin fiskerätt el-

ler ock förordna om fiskerättens inskränkning. Lag samma skall vara, där andra föreskrifter för fiskets ordnande i samfällt fiskevatten icke iakttagas eller där av behovet påkallad fiskevårdssammanslutning ej kan iås till stånd, så ock där innehavare av fiskerätt i vatten, som står i förbindelse med annans fiskevatten, bedriver fiske på sådant sätt, att det länder annans fiske till uppenbar skada eller utgör hinder för annans åtgärder för det gemensamma fiskbeståndets bibehållande eller ökande i vattendrag, där vardera innehar fiskerätt. Förbudet kan träffa varje fiskerättsinnehavare, som är vållande till att fisket icke ordnas på sätt i denna landskapslag åsyftas.

Innan sådant förbud meddelas, som i 2 mom. säges, skall vederbörande beredas tillfälle att i den ordning landskapsstyrelsen bestämmer avgiva förklaring i saken.

Förbud, som avses i 2 mom., skall av landskapsstyrelsen upphavas, där skal till dess upprätthållande icke längre föreligger. Om förbud och dess upphävande skall kungörelse anslås på kommunens anslagstavla.

Landskapets fiskevatten.

42 §.

Landskapsstyrelsen utfärdar närmare bestämmelser om nyttjandet av de fiskevatten, som lyda under landskapet tillhöriga lägenheter. Därvid skall i främsta rummet yrkesfiskarnas på orten behov beaktas samt i andra hand övriga ortsborns.

Fiskets ordnande i oskiftade vatten.

43 §.

Delägarna i samfällt fiskevatten utgöra ett fiskelag.

Agare till sådan lägenhet, som med stöd av lagen om inlösen av fisketorp (16/24 i rikets förf.) äger rätt till fiske på samfällt vattenområde, är delägare i fiskelag, på sätt därom är särskilt stadgat.

Fiskelaget åligger att inom sitt område så ordna fisket och fiskevattnets vård, att fisk- och kräftstammens fortbestånd icke äventyras.

I sådant syfte bör fiskelaget antaga stadgar, som böra underställas landskapsstyrelsens granskning.

44 §.

Sedan omkretsran för samfällt fiskevatten uppgåtts, skall kommunalnämndens i kommunen ordförande förordna kompetent person, som därtill bifallit, att bevisligen sammankalla delägarna i fiskevattnet till stämma för att besluta om fiskelagets organisering. Så snart rågången slutiörts, äger förrättaren av rågången därom fordersonast underrätta kommunalnämndsordföranden.

Kostnaderna för i föregående moment nämnd stämma skall förskotteras av kommunen, som är berättigad att av fiskelaget utfå ersättning för dem. Sammankomma samtliga delägare utan i 1 mom. nämnd kallelse, skall stämman ändå anses beslutför.

45 §.

Vid fiskelagsstämma tillkommer varje delägare rösträtt efter sin andel i vattenområdet, såvida icke alla delägare annorlunda överenskomma.

Framlagger delägare sannolika skal till stöd för det röstetal han vid fiskelagsstämma krävt, men uppstår meningsskiljaktighet angående röstetalet, äger stämman avgöra frågan genom beslut. Såvida den förebragta utredningen ej anses tillräcklig, skall stämman uppmana delägaren att anskaffa en orderlig tilläggsutredning eller ock besluta från lantmaterikontoret inrörskaffa förteckning över de tvistiga andelarna i vattenområdet. För förteckningen erlägges ej lösen. Över i detta moment avsett beslut får den, som är missnöjd med detsamma föra talan såsom i 53 § stadgas.

Kan i 2 mom. nämnd förteckning icke av lantmaterikontoret utgivas, skall för lantmaterilingeniör utverkas förordnande att vid stämma på platsen uppgöra förteckning över fiskelagets delägare.

46 §.

Fiskelag äger för ett år i sänder välja för sig styrelse jämte ordförande och viceordförande.

Styrelsen äger bevaka fiskelagets fördel och företräder i ärenden rörande fiskevattnets nyttjande och vård fiskelaget mot enskild delägare och tredje man.

Rättegång angående fiskevatten får av styrelsen anhängiggöras, då delägarna vid fiskelagsstämma härom fattat beslut. Delägare, som vid stämman motsagt beslutet, får ej påföras kostnad för målets utförande, överstigande vardet av den fördel, som kan visas hava genom rättegången tillförts honom såsom delägare i fiskevattnet.

Där styrelsen eller fiskelagsstämma besluter, att rättegång beträffande fiskevattnet icke skall inledas, är delägare likväl berättigad att utföra talan i saken. Vad därvid vinnes, tillfaller fiskelaget, och är varje delägare pliktig att intill vardat av honom tillfalla fördel deltaga i rättegångskostnaderna.

Stämning, orientlig myndighets påbud eller annat meddelande skall anses hava delgivits fiskelag och dess styrelse, så snart styrelsens ordförande eller viceordförande i laga ordning fått del därav, och

-15-

äga dessa tillse, att saken i god tid bringas till delägarnas kännedom.

47 §.

Fiskelag, som består av högst fem delägare, är berättigat att utöva sin verksamhet även utan styrelse, i vilket fall dennes åligganden skola handhavas av fiskelagsstämman, och är med avseende å sådan stämma gällande, vad om fiskelags styrelse är föreskrivet.

Fiskelaget är dock även i detta fall pliktigt att utse ordförande och viceordförande.

48 §.

Vid fiskelagsstämma må delägare vara företrädd genom fullmäktig. Ej må dock någon uppträda med fullmakt på flere än en delägares vägnar. Arende, som icke kungjorts i kallelsen, skall icke gå till avgörande på stämma.

Vid stämma skall föras protokoll, som bör justeras.

49 §.

Såsom fiskelagsstämmas beslut skall gälla den mening, som erhållit högsta röstetalet. Falla rösterna lika, gäller den mening, som bitratts av de flesta närvarande. Falla rösterna även enligt denna beräkningsgrund lika, är den mening gällande, som ordföranden biträtt.

Då fråga är om vattenområdets nyttjande till fiske på annat sätt än att varje delägare eller innehavare av dennes fiskerätt själv idkar fiske i vattnet enligt vad fiskelaget tidigare bestämt, fordras dock att beslutet omfattas med minst två tredjedelar av det vid omröstningen avgivna sammanlagda röstetalet och minst av en tredjedel av de röstande delägarna. Därest delägarna åter skola åläggas att erlægga viss mot envars andel av vattenområdet eller antalet redskap svarande avgift till tackande av fiskelagets utgifter eller till hopbringande av en fond för besvärjande av vissa åtgärder för fiskevattnets vård, fordras att beslutet skall omfattas med minst två tredjedelar av de vid omröstningen avgivna rösterna.

I föregående moment nämnd avgift kan utan dom eller utslag utmätas, på sätt om utskylor är stadgat.

Utan hinder av vad i 1 mom. säges, kan i fiskelags stadgar bestämmas, att val, som förrättas vid fiskelagsstämma, skola försiggå med tillämpning av proportionellt valsätt.

50 §.

Användes fiskelags fiskevatten på annat sätt än att varje delägare eller innehavare av dennes fiskerätt idkar fiske på sätt fiskelaget

närmare bestämt, skall inkomsten därav, såvida alla delägare icke an-
norlunda överenskomma, fördelas mellan delägarna efter deras andel i
vattenområdet, såvitt den icke erfordras för bestridande av fiskela-
gets utgifter.

I fiskelags stadgar kan bestämmas, att delägare i fiskelag eller
annan person, vilken ådömts straff för brott mot stadgandena om fiske,
genom beslut av fiskelagets styrelse för viss tid, högst två år åt
gången kan förklaras förlustig sin rätt att bedriva fiske i fiskela-
gets vatten.

51 §.

Ordförande för fiskelags styrelse skall sammankalla extra stämma med
delägarna i fiskelaget för visst uppgivet ärende, därest sådant påyrkas
av delägare, företrädande minst en tiondedel av fiskelagets röstetal.

Har ej stämman hållits senast inom en månad från det ordförande be-
visligen gjorts underkunnig om nämnda yrkande, äger landskapsstyrelsen
bemyndiga någon bland sökandena att sammankalla stämman.

52 §.

Sådan invånare i by, som icke tillhör fiskelag, äger rätt att erhåll-
la särskilt tillstånd att inom område, som av fiskelaget anvisas, be-
driva husbehovsfiske på sätt fiskelagsstämmen för varje år besluter.
Till sådan fångst berättigad är pliktig att för bestridande av kostna-
derna för åtgärder, som avse fiskevattnens vård, erlagga av fiskelaget
bestämd skälig avgift, vars storlek står i relation till den del han
åtnjutit i avkastningen från fiskelagets fiskevatten.

Besluter fiskelag på grund av fiskevattnets ringa avkastning eller
av andra giltiga skäl, att i 1 mom. nämnt särskilt tillstånd icke be-
viljas, skall ärendet ofördröjligen underställas landskapsstyrelsen
för avgörande.

Den, som är missnöjd med beslut rörande beloppet för den i 1 mom.
avsedda avgiften, är berättigad att inom trettio dagar efter erhållen
del av beslutet skriftligen underställa ärendet landskapsstyrelsens
prövning, och skall utredning om att avgiften erlagts samt om tidpunkten
härifrån bifogas.

Fiskelag kan bevilja även annat än i 1 mom. nämnt särskilt tillstånd
till fiske under viss tid inom fiskelagets område.

Beslut om beviljande av särskilt tillstånd fattas på sätt i 49 § 1
mom. säges.

53 §.

Delägare i fiskelag, vilken anser, att av fiskelaget eller dess sty-

relse fattat beslut icke tillkommit i laga ordning eller att detsamma annars är olagligt eller innebär ett överskridande av fiskelagets befogenhet eller kränker hans rätt, är berättigad att föra talan mot detsamma medelst stämning, som skall tillställas fiskelaget inom sextio dagar, räknat från den dag han av beslutet erhållit del i laga ordning. Då klandertalan anhängiggjorts, äger rätten förordna, om skäl därtill föreligger, innan arendet slutligt avgöres, att det klandrade beslutet icke skall bringas i verkställighet.

Part, som är missnöjd med rättens utslag, äger söka ändring däri i för tvistemål stadgad ordning.

Angående besvär över påförande av i 49 § nämnd avgift är särskilt stadgat.

54 §.

Ar samfällt riskevatten så vidsträckt eller splittrat, att efterlevnad av enhetlig ordningsstadga är förenad med svårighet, kan fiskelaget för vissa år uppdelas sig på delfiskelag. För fattande av beslut om uppdelning erfordras sådan röstmajoritet, som enligt 49 § 2 mom. är av nöden för beslut om vattenområdes nyttjande.

Delfiskelag verka, vart inom sitt område, såsom självständiga fiskelag.

55 §.

Därest icke delägare i samfällt vattenområde överenskommit eller i laga ordning fattat beslut om vattenområdets nyttjande för annat ändamål än riske, och vattenområdet ej heller underkastats godemannaförvaltning, kunna delägarna vid fiskelagsstämma besluta i angelägenheter, vilka angå upptagande av sten, lera, sand, malm eller annat dylikt från vattenområdet, dettas utarrenderande för flottning, upplagring eller annat ändamål, jakt och insamling av sjöfoder på detsamma samt tillvaratagande av därstädes anträffat trävirke eller annat gods avensom annan användning av området. Beslutet, beträffande vilket i tillämpliga delar är gällande, vad om fiskelags beslut är stadgat, kan avse en tid av högst fem år.

56 §.

Närmare föreskrifter om organisationen av fiskelag, som skola bildas i enlighet med denna landskapslag, samt om innehållet i de stadgar, som fiskelag äger antaga, utfärdas av landskapsstyrelsen, som även skall tillhandahålla stadgaformulär och annan instruktion för fiskelagens organisering.

Fiskevårdssammanslutningar.

57 §.

För åstadkommande av enhetlig fångst av ekonomiskt värdefulla fiskslag eller ändamålsenlig vård av fiskevattnet i sammanhängande och i naturavseende likartade vattenområden kunna fiskelag och enskilda fiskevattens ägare, som äga fiskevatten i det berörda vattenområdet, bilda en fiskevårdssammanslutning.

58 §.

Fiskevårdssammanslutning kan bildas på initiativ av landskapsstyrelsen eller av vattenägare i det berörda vattenområdet.

Då fiskevårdssammanslutning är avsedd att bildas, skall initiativtagaren genom minst två veckor i förväg utfärdad kallelse sammankalla de vattenägare, vilka beröras av åtgärden, för att ha dem överenskomma.

Beslut om bildande av fiskevårdssammanslutning fattas i enlighet med de närvarande eller befullmäktigade vattenägarnas byamål med enkel röstövertikt.

Kan beslut om bildandet av fiskevårdssammanslutning ej fås till stånd, är initiativtagare berättigad att anmäla saken till landskapsstyrelsen för vidtagande av de åtgärder, denna finner lagligen påkallade.

59 §.

Avtal om grundande av fiskevårdssammanslutning skall upprättas skriftligen och underskrivas på varje medlems i sammanslutningen vägnar. I avtalet skola medlemmarnas röstetal och inbördes delaktighet i föreningens inkomster och utgifter angivas, varjämte däri skall ingå sådana föreskrifter beträffande fiskredskap, fisketid, fiskesätt samt inrättandet av fredningsområden och fiskleder samt fiskevårdens handhavande i övrigt som befinnas nödvändiga utöver de i lag bestämda.

Med avseende å varje medlems röstetal och andel i sammanslutningens inkomster och utgifter må ändring senare göras medelst skriftligt avtal medlemmarna emellan, dock ej innan fyra år förflutit, sedan sammanslutningen grundades.

60 §.

Sedan i 59 § nämnt avtal kommit till stånd, skall stadgar antagas av sammanslutningen och fastställas av landskapsstyrelsen. Tillika skola en eller flere sysslomän utses, vilka det åligger att verkställa de beslut, som fattas vid föreningsmöte, ifall ej ledamot av interimis- eller ordinarie styrelse utses för ändamålet.

61 §.

Beslutanderätt i fiskevårdssammanslutningens angelägenheter kan ut-

övas av en delegation, som jämte suppleanter utsetts vid fiskelagsmöte, och som består av minst en representant för varje fiskelag och en eller flera företrädare för fiskevårdssammanslutningens enskilda fiskevattensägare.

Delegationen väljer inom sig styrelse samt styrelsens ordförande och viceordförande.

Stämning, offentlig myndighets påbud och annat meddelande skall anses hava delgivits sammanslutningen, så snart styrelsens ordförande eller viceordförande i laga ordning fått del därav.

Styrelsen företräder sammanslutningen gentemot enskild medlem av densamma och tredje man.

Består sammanslutning av högst fem medlemmar, må utsedd delegation utgöra dess styrelse.

62 §.

Styrelsen äger utlysa sammanträde med fiskevårdssammanslutningen eller dess delegation, då minst en femtedel av dess medlemmar påyrkat sammanträde för behandling av visst uppgivet ärende.

Har ej sammanträde hållits inom en månad efter det styrelsen bevisligen underrättades om nämnda yrkande, äger landskapsstyrelsen bemyndiga någon bland sökandena att sammankalla sammanslutningen eller dess delegation.

63 §.

Medlem av fiskevårdssammanslutning, som anser, att beslut av sammanslutningen eller dess delegation icke tillkommit i laga ordning eller att detsamma annars är olagligt eller innebär ett överskridande av sammanslutningens eller delegationens befogenhet eller kränker hans rätt, är berättigad att klandra detsamma medelst stämning, som skall tillställas sammanslutningen inom sextio dagar, räknat från den dag han av beslutet erhållit del i laga ordning. Då klandertalan anhängiggjorts, äger rätten förordna, om skäl därtill föreligger, innan ärendet slutligt avgöres, att det klandrade beslutet icke skall bringas i verkställighet.

Part, som är missnöjd med rätts utslag i saken, äger dari söka ändring i för tvistemål stadgad ordning.

64 §.

Vad i 50 § 2 mom. och 52 § är stadgat om fiskelag, skall äga motsvarande tillämpning på fiskevårdssammanslutning, därest beslutanderätten i frågor angående bedrivande av fiske på fiskelagets område i enlighet med avtalet om bildande av fiskevårdssammanslutning övergått

från fiskelaget till fiskevårdssammanslutningen.

65 §.

Upplöses fiskevårdssammanslutning, skall dess genom verksamheten hopbragta egendom skiftas mellan medlemmarna enligt den överenskomna grunden för delaktighet i sammanslutningen.

5 kap.

Innehav av och handel med fisk och fiskprodukter.

66 §.

Fredad fisk eller kräfta under dess fredningstid eller undermålig kräfta och undermåliga exemplar av fisk skyddad av minimimått får ej för försäljning hållas i förråd, transporteras, säljas, köpas eller mot betalning serveras, med undantag av:

1) fisk eller kräitor, som på grund av särskilt i 39 § namnt tillstånd få försäljas under fredningstid eller i undermåliga exemplar;

2) i fiskodlingsdammar eller -anstalt uppfödd fisk eller kräitor, samt

3) fisk eller kräitor, som fångats för fiskodlings- eller vetenskapligt ändamål med därför beviljat tillstånd.

Innehar någon vid ingången av fredningstid för fisk eller kräfta förråd därav, som tidigare blivit lagligen fångat, vare berättigad att innehava, forsla och salubjuda detta förråd under de sex första dyggen av fredningstiden, eller, där förrådet utgöres av fisk förvarad i frysinrättning, under hela fredningstiden.

Den, som håller i förråd, sänder, forslar, saluhåller eller köper fredad eller undermålig fisk eller kräfta, åligger styrka, att han, enligt vad i denna paragraf säges, har rätt därtill.

67 §.

Utom för utplantering, vetenskaplig undersökning eller transport får icke till landskapet införas undermåliga exemplar av fisk eller kräfta och ej heller fredad fisk eller kräfta under dessas fredningstid, om ej särskilt tillstånd härför erhållits.

68 §.

Polismyndigheten på den ort, där under fredningstiden saluhållen eller i handel förekommande undermålig fisk skall förtryckas eller därifrån den försändes, åger påbjuda fiskens märkning på lampligt sätt, där det för övervakningen är av nöden. Är fiskens märkning styckevis förbunden med oskälighets kostnad, skall märket anbringas på transport- eller försäljningslådan.

69 §.

Landskapsstyrelsen äger genom landskapsförordning utfärda närmare bestämmelser om behandling, förpackning och försling av samt handel med fisk och kräfta ävensom därav framställda produkter, så ock om nödig övervakning och kontroll av sådan behandling och handel.

Till förebyggande av smittosam fisk- eller kräftsjukdoms spridning kan landskapsstyrelsen för viss tid eller tillsvidare förbjuda eller inskränka försling, hållande i förråd, salubjudande samt införsel till och utförsel från landskapet av fisk och krafter, så ock beträffande flyttning från ort till annan av redskap, som använts till fångst, förvaring och försling av desamma.

6 kap.

Övervakning och omhändertagande av gods.

70 §.

Erhålls någon på bar gärning med fiske i vatten, vari han icke äger rätt att idka av honom bedrivet fiske, eller anträffas i fiskevatten eljest fångstredskap, som ej tillhör någon till fiske berättigad, är innehavaren av fiskerätt, så ock vattenområdets ägare eller arrendator berättigade att omhändertaga båt eller därmed jämförligt fortkomstmedel och redskap, som vid sådant fiske använts, samt den därvid erhållna fångsten. Detsamma skall gälla där delägare i gemensamt fiskevatten eller arrendator av fiskerätt uppenbarligen överskrider sin fiskerätt eller vid fiske använder sig av förbjudet redskap eller fångstsätt eller ock bedriver fiske på plats, där detta är förbjudet, eller på otillåten tid. Omhändertagaren är skyldig att på anfordran uppgiva sitt namn och sin adress.

Önskar innehavare av fiskerätten eller vattenområdets ägare eller arrendator icke föranleda åtal för brottet, får han, dock ej i fall, som nämnas i 72 §, behålla båten eller det därmed jämförliga fortkomstmedlet och redskapen, intill dess den, som dem begagnat, styrkt sin identitet och erlagt lösen med ettusen mark. Erlägges denna ej inom en månad från det anmälan hos vederbörande polismyndighet gjorts om båtens och redskapens omhändertagande av innehavaren av fiskerätten eller ägaren eller arrendatorn till vattenområdet, skola de tillfalla denne.

Önskar innehavare av fiskerätt eller ägare eller arrendator av vattenområde, att åtal väckes, skall han snarast möjligt överlåta det innehållna godset, fångsten undantagen, åt polismyndigheterna för förvaring, till dess säkerhet ställts för erläggandet av böter, skadestånd och rättegångskostnader. Kan överlåtelse icke utan olägenhet äga rum, skall om godset och den plats, där det förvaras, lämnas meddelande till

polismyndigheten, vilken äger bestämma, huru godset skall förvaras, till dess sagda säkerhet blivit ställd.

71 §.

Där innehavare av fiskerätt eller ägare eller arrendator av vattenområde tillkommer rätt att omhändertaga båt, redskap och fångst, får denna rätt utövas jämväl av vakt, som av honom tillsatts, eller hans övriga husfolk, av delägare i samfällt fiskevatten samt av fiskelag, fiskevårdssammanslutning eller av kommun anställd fiskevakt, så ock, där landskapet äger fiskerätt, av polismyndighet och den, på vilken det ankommer att på sådant område övervaka efterlevnaden av stadgandena om fiske.

72 §.

Har båt, redskap eller fångst, som enligt denna landskapslag skall tillfalla staten, omhändertagits, är omhändertagaren pliktig att därom oförtövat göra anmälan hos polismyndigheten på orten. Kan det befaras, att sådan fångst blir förskämd, får han, sedan den värderats av två ojäviga personer, försälja densamma, och skola de influtna medlen ofördröjligen tillhandahållas vederbörande polismyndighet.

73 §.

Är fiskredskap olagligen utlagt i fiskled eller annat vatten, där utövande av fiskerätt är förbjudet eller begränsat, är polismyndighet, så ock edsvuren fiskevakt, pliktig borttaga sådant redskap på den skyldiges bekostnad.

74 §.

Polismyndighet eller annan i 71 § nämnd edsvuren fiskevakt äger rätt att på strand, i skjul, i båt eller vatten granska fiskredskaps lagenlighet liksom även försäljares förråd av fisk och kräftor.

7 kap.

Straffbestämmelser.

75 §.

Var, som i strid med denna landskapslag eller med stöd därav utfärdade bestämmelser:

1) använder förbjudet fångstsätt eller redskap eller håller sådant redskap i båt, på strand, i strandskjul eller annorstädes, där det är lätt åtkomligt för fångst;

2) olovligen fiskar i kungsådra eller annan fiskled eller eljest inom fredat område eller använder i och för sig lovligt fångstsätt eller redskap i vattendrag eller inom vattenområde, där dessas användande är förbjudet;

3) på otillåten tid fångar fisk eller kräftor eller i sådant syfte håller redskap i vatten;

4) fångar undermåliga fiskar eller kräftor;

5) olovligen innehar, iorslar, försänder, till avsalu uppköper eller håller, försäljer eller mot betalning serverar fredade eller undermåliga fiskar eller kräftor;

6) mot landskapsstyrelsens eller domstols förbud idkar fiske;

7) åsidosätter bestämmelserna om de anordningar, som tilloppskanal eller vattenledning skola anbringas, straffes med högst etthundra dagsböter, varförutom förbjudet redskap eller del därav eller dess varde ävensom oömlig transport- eller handelsvara vare iorbrutna. Har vid fiske använts sprängämne eller äro omständigheterna eljest synnerligen försvårande, ar straffet minst sjuttio fem dagsböter eller fängelse ej över två år, och skall i dessa fall jämväl olovligen använt, eljest tillåtet redskap och vid fiske begagnad båt eller dessas värde dömas förbrutna.

Den, som annorledes än i 2 mom. sägs, bryter mot denna landskapslag eller på grund av densamma utfärdade bestämmelser, straffes med högst sjuttio fem dagsböter, såvida icke gärningen annorstädes i lag är belagd med strängare straff.

Därem, till vilket straff den skall vara förfallen, som olovligen fiskar i annans fiskevatten eller på fredat område inom detta vatten eller överskrider den rätt honom såsom delägare i samfällt fiskevatten eller såsom arrendator eller utövare av fiskerätt med innehavarens av fiskevattnet tillstånd eller på annan grund tillkommer eller ock bryter träffat avtal eller beslut om utövandet av fiskerätt eller annorledes kränker annan tillkommande fiskerätt, stadgas i strafflagen.

76 §.

Den, som utan tillstånd i fiskevatten utsläpper för fisket skadlig fisk eller annat djur eller avsiktligt och olovligen å fiskevatten vållar annan skada, varå ej enligt annat lagrum följer strängare straff, straffes med böter eller fängelse.

Särskilda stadganden.

77 §.

Uppstår tvist om utövande av fiskerätt, ordnandet av fiskevattens vård eller annan fiskeangelägenhet, äger rätten döma därom, sedan den vid behov införskaffat utlåtande av fackmyndighet.

78 §.

Har endast enskild rätt förnärmats genom i denna landskapslag nämnt

brott, skall åtal ske blott om målsäganden anmält saken till åtal.

79 §.

Vad genom olovlig fångst erhållits eller värdet därav är förbrutet och skall tillfalla den, vars fiskerätt förnärmats, eller, där fångsten erhållits av delägare i samfällt fiskevatten, de övriga delägarna i samma fiskevatten, såvitt dessa ej till annan överlåtit sin fiskerätt. Dock skall fångst, som erhållits under fredningstid eller från område, där fiske enligt 14 § är förbjudet, så ock undermålig eller med förbjudet fångstredskap åtkommen fångst eller värdet av fångsten tillfalla statsverket.

Olovlig transport- eller handelsvara, som dömts förbruten, så ock redskap och båt, som förklarats förverkade, tillfalla statsverket.

Förbjudna fångstredskap eller delar av dem skola göras till fiske obrukbara.

80 §.

Är i låda eller förpackning av annat slag eller i sump, vari fisk eller kräftor förvaras, forslas eller saluföras, minst var tionde fisk eller kräfta fredad eller undermålig, skall hela innehållet dömas till staten.

81 §.

Tredskar någon att fullgöra honom på grund av denna landskapslag åliggande förpliktelser, äger landskapsstyrelsen befogenhet att tvinga honom därtill vid vite eller låta utföra det försummade på underlåtarens bekostnad.

82 §.

Ej må någon med farkost överfara utanför allmän farled utlagt fiskredskap, där detta utvisas av tydligt marke. Såsom sådant marke anses i saltsjön mörk, styv ilagga, ej understigande trettio centimeter i kvadrat samt iastad å flöte, som skjuter minst halvannan meter över vattenytan, samt i annat vatten flöte, uppstigande minst en meter ovan vattenytan. Om marken, som skola användas under mörker, är särskilt stadgat.

Virkesflotte eller maskindrivna farkost får ej gå närmare dylikt redskap än femtio meter, där ej detta på grund av trång farled är oundvikligt.

Angående de ljussignaler, som fiskefartyg och fiskebåtar skola föra, är särskilt stadgat.

83 §.

Har till följd av strömsättning eller annan orsak en fiskandes red-

skap så hopsnärjts med annans, att redskapen ej kunna åtskiljas, utan att skada av betydighet tilliogas dem eller att alla redskap samtidigt upptagas, skola de riskande gemensamt åtskilja eller upptaga redskapen, om ej sådant hinder föreligger som överhängande fara för förlust av redskap, båt och liv till följd av storm, eller att ägaren till de redskap som hopsnärjts med ens egna, icke utan större olägenhet kan tillkallas.

Kan åtskiljandet ej ske genom att eget redskap skadas eller kapas, får den fiskande också med annans redskap vidtaga av omständigheterna påkallad åtgärd, utan att dock därvid vålla större skada eller förfång än nöden kräver. Har detta icke iakttagits, skall den som åtskilt eller upptagit redskapen åt annan ersätta den härvid uppkomna skadan. Vad som på annans redskap vid åtskiljandet blivit löst eller kapat, skall omedelbart åter sammanknytas, och där det för ägaren är bäst, må upptaget redskap efter åtskiljandet åter utsättas på sin plats. I annat fall äger den som upptagit annans redskap så begå, att redskapet jämte däri befintlig fångst utan tidsutdräkt kommer ägaren tillhanda.

84 §.

Stadgandena i denna landskapslag, förutom beträffande användningen av förbjudna fångstredskap och fiskesätt, äga ej tillämpning på fiske i insjö, som underlyder en enda lägenhet, och som är helt sluten eller står i förbindelse med annat fiskevatten endast genom bäck eller dike, där risk ej i nämnvard mån kan upp- och nedgå. Fisk och krätor, som där fångats och ej fylla stadgat minimimått, så ock under allmän fredningstid erhållen fångst, får ej utan landskapsstyrelsens tillstånd försäljas eller annorstädes förslas.

85.

Fångstredskap, som enligt denna landskapslag är förbjudet, får icke utan särskilt tillstånd förfärdigas eller saljas inom landskapet.

86 §.

Riskredskap, som bevisligen anskaffats före denna landskapslags ikraftträdande och då var lagligt, men är i landskapslagen förbjudet, får fortfarande med iakttagande af övrigt av landskapslagens stadganden användas under tre års tid efter landskapslagens ikraftträdande.

87 §.

Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna landskapslag utfärdas av landskapsstyrelsen.

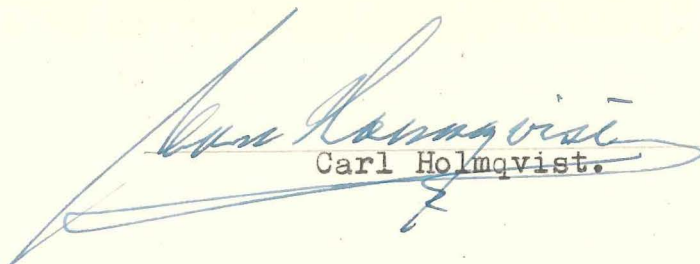
88 §.

Genom denna landskapslag upphävas samtliga landskapslagar angående

anering av fiskeristadgan av den 23 juli 1902.

Mariehamn den 25 november 1954.

På stora utskottets vägnar:

Carl Holmqvist.

Valter Johansson.

Närvarande i utskottet: ordföranden Carl Holmqvist, viceordföranden Hugo Carlsson samt ledamöterna Gunhild Berglund, Anton Fällman, Trygve Johansson, Helge Klingberg, Bertel Söderlund och Wilhelm Wilén ävensom suppleanterna Ferd. Sjöstrand och Jan Erik Eriksson.